

महादानविशेषः । यथा,—

मत्स्य उवाच ।

“अथातः संप्रवक्ष्यामि ब्रह्माण्डविधित्तमम् ।
यच्छ्रेष्ठं सर्वदागानां महापातकनाशनम् ।
पुण्यं दिनमघाघाद्य तुलापुरुषदानवत् ।
ऋत्विग्भक्तपसन्भारभूययाच्छादनादिकम् ॥
लोकेशावाहनं तद्दक्षिवासनकं यथा ।
कुम्भादिशुभलादूर्ध्वमावहसाच्च शक्तितः ॥
कलसद्वयसंयुक्तं ब्रह्माण्डं काचनं बुधः ।
दिग्गजाष्टकसंयुक्तं षड्वेदाङ्गसमन्वितम् ॥
लोकपालाष्टकरोपेतं मध्यस्थितचतुर्मुखम् ।
शिवायुतार्कशिखरसुभाजप्यौसमन्वितम् ॥
ब्रह्मादित्यमरुद्गर्भं महारत्नसमन्वितम् ।
वितस्तेरङ्गुलशतं थापदायामविस्तरम् ॥
कौशेयवस्त्रसन्वीतं तिलद्रोणोपरि स्थितम् ।
तथाष्टादश धान्यानि समन्तात् परिकल्प-

येत् ॥

पूर्वैर्गाननाशनं प्रदुग्धं पूर्वैर्दक्षिणे ।
प्रकृतिं दक्षिणे देशे सङ्कल्पेणमतः परम् ॥
पश्चिमे चतुरो वेदानिनबहुमतः परम् ।
अभिमुत्तरतो हैमं वासुदेवमतः परम् ॥
समन्ताद्गुह्यपीठस्थानसंघेयुं काचनान् बुधः ।
स्थापयेद्दक्षसंयुक्तान् पूर्वैर्जम्भान् दशैव तु ॥
दशैव घेनवो देवाः सहेमावररोहनाः ।
पादुकोपागहृच्छत्रचामरासनदर्पणैः ॥
भस्त्रभोष्यान्नदीपेषुफलमाख्यानुवेपनैः ।
होमाधिवासनान्ते तु स्थापितो वेदपुङ्गवैः ।
इममुच्चारयेन्नर्तनं त्रिः कृत्वाय प्रदक्षिणम् ॥

नमोऽस्तु विश्वेश्वर ! विश्वधाम
जगत्सवित्रे भगवन्ममस्ते ।
सप्तसिंलोकामरभूतवेश !
गर्भेण साङ्गे वितरामि रक्षाम् ॥
ये दुःखितास्ते सुखिनो भवन्तु
प्रयान्तु पापानि चराचराणाम् ।
त्वहानुश्लाहतपातकानां
ब्रह्माण्डोपाः प्रणयं ब्रजन्तु ॥
एवं प्रणम्यामि विश्वगर्भं
द्वादशैभ्यो दशधा विश्वभ्यः ।
भागदयं तत्र गुरोः प्रकल्प्य
समं भजेच्छेवमतः क्रमेण ॥
स्वल्पे तु होत्रे गुरुरेक एव
कुम्भादधैकान्निविधानयुक्त्वा ।
स एव संपूज्यतमोऽस्त्वित्तो-
र्यथोक्तवस्त्राभरणादिकेन ।
इत्थं य एतदखिलं पुरवोऽथ कुम्भाद्
ब्रह्माण्डदानमधिगम्य महद्दिमानम् ।
निर्हृतकल्मषविशुद्धतनुर्गुरो-
रानन्दकृत्यदसुपैति सहाधरोभिः ॥
सन्तारयेत् पिष्टपितामहपुत्रपौत्रान्
बन्धुप्रियातिथिकलत्रश्रुताधिकः सः ।
ब्रह्माण्डदानशक्तलोकतपापकौष-
मानन्द्येषु जननीकुलमयोधेषु ॥

इति पठति श्रुणोति वा य एतत्
सुरभवनेषु यद्देव धार्मिकाणाम् ।
मतिमपि च ददाति मोदतेऽसा-
वमरपतिर्भवेने सहाधरोभिः ॥”

इति मत्स्यपुराणे महादानानुकीर्तने ब्रह्माण्ड-
दानको नाम २५० अध्यायः ॥*॥ अपि च ।
“इदानीं कार्तिकी चैत्रं वर्ततेऽथ नराधिप ! ।
ब्रह्माण्डं सर्वसम्यक् भूतरत्नौघीयुतम् ॥
देवदानवयथैश्च युक्तमेतत् सदा विभो ! ।
एतद्देवमयं कृत्वा सर्वबोजरसान्वितम् ॥
सरत्नं पुरुषं कृत्वा कार्तिक्यां द्वादशीदिने ।
अथवा पक्षदश्यां वै कार्तिक्याश्चैव नान्यतः ॥
पुरोहिताय गुरवे दापयेद्भक्तिमान्नरः ।
ब्रह्माण्डोदरवर्तौनि यानि भूतानि पार्थिव ! ।
तानि दत्तानि तेन स्युः समासात् कथितं तव ॥
यो यज्ञैर्यजते राजन् ! सहस्रवरदक्षिणेः ।
सैकोद्देशो यजेत्तस्य ब्रह्माण्डस्य विशेषतः ॥
यः पुनः सकलज्जदं ब्रह्माण्डं दातुमिच्छति ।
तेन यदं कृतं दत्तं पठितं कौर्मितं भवेत् ॥”

वराह उवाच ।

“एतत् कृत्वा तवो राजा हेमकुम्भे प्रकल्पनम् ।
ब्रह्माण्डस्यै प्रादात् सपिधानञ्च तत्सुखात् ॥
सर्वकामैः सुसन्वीतो ययौ स्वर्गं नराधिपः ॥”
इति वराहपुराणम् ॥
ब्रह्मात्मभूः, पुं, (ब्रह्मण्य आत्मनः शरीरात् भव-
तीति । ब्रह्मात्मन् + भू + क्तिप् ।) अन्धः । इति
शब्दमाज्ञा । (अस्य ब्रह्मशरीरजातत्वमुक्तं
दृष्टद्वारण्यकौपीनवदि १।२।१६-३० । तद् यथा,—
“प्राणा वै यशोवीर्यं तन्मायैवतुक्रान्तौशु शरीरं
अधितुमधियत तस्य शरीर एव मन आसीत् ।
सोऽकामयत मेधं स इदं स्यादात्मन्यनेन स्या-
मिति । ततोऽन्धः समभवद्वद्वत्तस्मोध्यम-
भूदिति तदेवाश्वमेधस्याश्वमेधत्वम् ॥” अत्र
शाङ्करभाष्यं यथा,—

“प्राणाश्चक्षुरादयः । वै यशो यशोहेतुत्वापेक्षु
हि सत्सुखातिर्भवति । तथा वीर्यं बलमासिन्
शरीरे । नक्षुत्क्रान्तप्राणो यशस्वी बलवान्
भवति । तस्मात् प्राणा एव यशो वीर्यं चासिन्
शरीरे । तदेवं प्राणलक्षणं यशोवीर्यमुदक्रामत्
उत्क्रान्तवत् तदेवं यशोवीर्यभूतैश्च प्राणैवतु-
क्रान्तौशु शरीराभिस्क्रान्तौशु तच्छरीरं प्रजापतेः
अधितुमच्छूनभावङ्गुमधियतामेधश्चाभवत् ।
तस्य प्रजापतेः शरीराभिर्गतस्यापि तस्मिन्नेव
शरीरे मन आसीत् । यथा कस्यचित् प्रिये
विषये दूरङ्गतस्यापि मनो भवति तद्वत् । स
तस्मिन्नेव शरीरे गतमनाः सन् किमकरोदिति ।
उच्यते सोऽकामयत कथं मेधं मेधाहं यज्ञियं
मे ममेदं शरीरं स्यात् । किञ्चात्मन्वी आत्मवा-
चानेन शरीरेण शरीरवान् स्यामिति प्रविशेत् ।
यस्मात्तच्छरीरं मयिगोद्गतयशोवीर्यं सन्द-
द्वयत् ततस्तस्मादन्धः समभवत् । ततोऽन्धनामा
प्रजापतिरेव साक्षाद्भवत्सूयते । यस्माच्च पुन-

स्तुप्रवेशात् गतयशोवीर्यत्वाद्मेधं सन्धीयम-
भूत् तदेव तस्मादेवाश्वमेधस्याश्वमेधनाम्, क्रतो-
रश्वमेधत्वमश्वमेधनाम लाभः ॥”)

ब्रह्मादनी, स्त्री, हंसपदी । इति राजनिर्घण्टः ॥
ब्रह्मादिजाता, स्त्री, (ब्रह्मणः आदिजाता सम्भूता ।
कचित् ब्रह्माभिजाता इति पाठो दृश्यते ।)
गोदावरी । इति राजनिर्घण्टः ॥
ब्रह्मापेतः, पुं, (ब्रह्माणं ब्रह्मतेजःस्वरूपं सूर्य-
स्तुपे उपागतः ततः एषोदरात् साधुः ।) भाच-
मासे सूर्यनिकटस्थतराक्षसः । यथा,—
“त्वष्टा च यमदक्षिण कम्बलोऽथ तिलोत्तमा ।
ब्रह्मापेतोऽथ ऋतजिह्वतराष्ट्रश्च सप्तमः ॥
माघमासे वसन्त्येते सप्त मैत्रेय ! भास्करे ॥”

इति विष्णुपुराणे । २ । १० । १५ ॥

ब्रह्मावरण्यं, स्त्री, (ब्रह्मणो वेदस्य अरण्यमिव ।)
वेदपाठभूमिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
ब्रह्मापर्णं, स्त्री, (ब्रह्मैवापर्णमिति विग्रहे यदर्पणं
तद्ब्रह्मैव । यथा, गीतायाम् । ४ । २४ ॥
“ब्रह्मापर्णं ब्रह्महविर्ब्रह्माग्नी ब्रह्मवाहुतम् ॥”
“ब्रह्मापर्णं येन करणेन प्रकारेण ब्रह्मविद्धि-
रयावर्षयति तद्ब्रह्मैवेति पश्यति तस्यात्म-
वतिरेकेणाभावं पश्यति यथा शुक्तिकार्या
रजताभावं पश्यति तद्वदुच्यते ब्रह्मैवापर्णमिति
यथा यद्भजतं तच्छुक्तिरैवेति । ब्रह्म अपर्ण-
मित्यसमस्तं पदे यदर्पणबुद्ध्या यजति लोके
तदस्य ब्रह्मविदो ब्रह्मैवेत्यर्थः । इति शाङ्कर-
भाष्यम् ॥) ब्रह्मणि समर्पणम् । तत्प्रकारा यथा,
“ब्रह्मणा दीयते देयं ब्रह्मणं संप्रदीयते ।
ब्रह्मैव दीयते चेति ब्रह्मापर्णमिदं परम् ॥
नाहं कर्ता सर्वमेतद्ब्रह्मैव कुरुते तथा ।
एतद् ब्रह्मापर्णं प्रोक्तं ऋषिभिरुत्तदर्शभिः ॥
प्रीणात् भगवानीशः कर्मणानेन शाश्वतः ।
करोति सततं बुद्ध्या ब्रह्मापर्णमिदं परम् ॥
यद्वा फलानां संन्यासं प्रकुर्यात् परमेश्वरे ।
कर्मणामेतदप्याहुर्ब्रह्मापर्णमनुत्तमम् ॥”

इति कूर्मपुराणे ४ अध्यायः ॥

ब्रह्मावर्तः, पुं, (ब्रह्मणां ब्रह्मनिद्राब्रह्मणागामा-
वर्त इव । बहुलब्रह्मणाश्रयत्वात्स्य तथा-
त्वम् ।) देशविशेषः । तत्पर्यायः । तपोवटः २ ।
इति त्रिकाण्डशेषः । तत्परिभाषादि यथा,—
“सरस्वतीदृशद्वीर्हैवगद्योर्दन्तरम् ।
तद् देवनिर्मितं देशं ब्रह्मावर्तं प्रचक्षते ।
तस्मिन् देशे य आचारः पारम्यर्थक्रमागतः ।
वर्णानां सान्तराणानां च सदाचार उच्यते ॥
जुरुक्षेत्रञ्च मत्स्यञ्च पञ्चानाः मूरसेनकाः ।
एष ब्रह्मविदेशो वै ब्रह्मावर्तं दर्शनम् ॥
एतद्देशप्रसूतस्य सकाशादयजन्मनः ।
खं खं चरित्रं शिजेरन् एषिथां सर्वमानवाः ॥
इति मानवे । २ । १७-२० ॥
(तीर्थविशेषः । यथा, महाभारते । १५३।५० ।
“ततो गच्छते धर्मज्ञ ! ब्रह्मावर्तं नराधिप ! ।
ब्रह्मावर्तं नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥”